

[Indenrigs- og boligministeren.]

forslaget at gribe ind i forskningen på universitetets videnskabelige institutter eller i lægebehandlingen med radium, som den foregår i dag f. eks. på radiumstationerne. Det er ej heller hensigten, at personer, der fremtidig køber et selvlysende ur af den hidtil foreliggende og i reglen ufarlige art, der er forsynet med radioaktivt materiale på visere og cifertal, først skal ansøge om tilladelse dertil. Derfor er der i loven indføjet en bestemmelse om, at der af ministeren, kan fastsættes almindelige undtagelsesbestemmelser, og det er min hensigt samtidig med lovens ikrafttræden at udsende en bekendtgørelse, hvori der gøres undtagelser fra lovens hovedregel.

Udover det i § 1 foreslåede påbud om tilladelse indeholder lovforslaget i § 2 en bestemmelse om udfærdigelse af de sikkerhedsforanstaltninger, som er nødvendige til beskyttelse af de personer, der vil komme til at arbejde med radioaktive stoffer. At heller ikke disse bestemmelser er nøjere udformet i selve forslaget, skyldes ligeledes den stadige udvikling indenfor området, men der er dog i bemærkningerne til lovforslaget anført, hvilke arter af sikkerhedsforanstaltninger der vil komme på tale.

Til slut vil jeg gerne understrege, at det ikke er hensigten med det foreliggende forslag at lægge nogen som helst hindring i vejen for den kommende udvikling indenfor dette område. Forslaget tager udelukkende sigte på snarest at få tilvejebragt den fornødne hjemmel til at hindre, at disse meget sundhedsfarlige stoffer kommer i ukyndiges hænder, og at udfærdige de nødvendige bestemmelser om sikkerhedsforanstaltninger.

Jeg skal derfor, idet jeg iøvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger samt til de bemærkninger, hvormed jeg ledsagede fremsættelsen af lovforslaget i det andet høje ting, anbefale forslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Heising: Det foreliggende forslag tilsigter at lovgive på et område, hvor også efter mit partis opfattelse en lovgivning tiltrænges efter den udvikling, der også herhjemme er foregået med hensyn til anvendelsen af de kunstigt radioaktive stoffer. Vi ved, at sådanne stoffer allerede har en række anvendelser — den højtærede minister har i sin tale redegjort herfor —, men vi må regne med, at der hurtigt vil komme en række

nye anvendelsesområder, idet vi efter alt at dømme sikkert bare står ved begyndelsen af en udvikling. Det vil betyde, at sådanne radioaktive stoffer i ganske stor udstrækning vil blive anvendt udenfor de videnskabelige laboratorier, hvor man nok kan forudsætte at der er forståelse af disse stoffers natur og forståelse af, hvilke sikkerhedsforanstaltninger det er nødvendigt at træffe i omgangen med dem. Det samme tør man ikke uden videre forudsætte ved en mere almindelig anvendelse i industrien og på tilsvarende områder, og derfor er vi fra mit partis side enige i, at det nu er nødvendigt at tilvejebringe en lovgivning, der kan være medvirkende til at sikre, at der overalt, hvor der bliver tale om at radioaktive stoffer kommer i anvendelse, træffes passende sikkerhedsforanstaltninger.

Jeg kan erklære mig enig i den højtærede ministers betragtning, at det tilsyneladende er en rigoristisk lovgivning, der her foreslås, idet alt, hvad der kommer ind under betegnelsen radioaktive stoffer, selv i anvendelser og mængder, der må betegnes som ganske ufarlige, skal omfattes af lovgivningen. Det er dog sikkert nødvendigt at kræve det, og man kan så bøde derpå ved passende dispensationer. Vi er fra mit partis side også enige i, at en lov om dette forhold i det væsentlige må blive en lov, der bare optrækker retningslinier, men som med hensyn til de mere konkrete foranstaltninger, der skal iværksættes, må blive en bemyndigelseslov. En sådan lovgivning om atomerne — man kunne måske populært udtrykke det sådan — findes allerede i en række lande, hvor der arbejdes med atomenergi og radioaktive stoffer, og man ved jo også, at der stadig arbejdes på at finde frem til de sikrest mulige metoder til beskyttelse mod virkningerne af de radioaktive stoffer. Vi anerkender derfor det initiativ, der her er taget til en dansk lovgivning på dette felt, og vi forstår, dette initiativ er udgået fra sundhedsstyrelsen.

Såvidt man som ikke specielt sagkyndig kan se, tager lovforslaget alle de områder og faktorer med, der bør omfattes af en kontrollerende lovgivning: indførsel, fremstilling, anvendelse, opbevaring, transport og bortskaffelse. Intet af disse områder kan undværes, hvis loven skal gøre fyldest. Man turde måske også se et karakteristisk udtryk for den farlighed, mange af disse radioaktive stoffer rummer, deri, at lovfors-